

Confederación Intersindical Galega

BBVA

Filtración

CIG-BBVA, contempla a publicación polo diario *El Mundo* da noticia referida a “negociación, do BBVA cos sindicatos, de apertura das oficinas pola tarde” como unha filtración interesada que pretende provocar un determinado efecto na opinión pública.

A noticia está orientada a dar credibilidade a unha serie de informacións nadas no departamento de Comunicación de BBVA que se foron sucedendo no transcorrer da pasada semana para reforzar o tema que interesa potenciar no ámbito dos mercados financeiros: o proxecto de Servizos Financeiros Personais de BBVA que afectaría a 150 oficinas principais da rede de banca tradicional (a que nunca falla, nen nos momentos máis duros). O tema, polo de agora, non está plantexado ós sindicatos formalmente. ¿A todos? Algún podería quedar en evidencia coa filtración.

Horario de tarde, ¿ Tema de Convenio ?

Recordemos: o actual convenio (maldito convenio que nos condena, prácticamente á conxelación salarial, non pode considerarse moito máis o mísero incremento do 2%) so foi subscrito pola AEB, como patronal, e os sindicatos CCOO-UGT. O resto do sindicatos con “dereito á negociación”, entre eles CIG, poidemos comprobar no sucederse de xuntanzas –o proceso foi longo– como a representación da Banca Privada non mostrou ningún na inclusión da “libranza de sábados” como tema demandado polos sindicatos para ser incluído na negociación. Nen por abrir ás tardes.

ACOSO

As relacións laborais están notoriamente deterioradas. Sobran estadísticas para demostralo. Conclusións recentes de expertos en Psiquiatría Legal ofrecen datos demoledores. Vexamos. O oito por cento dos traballadores da Unión Europea sofren algún tipo de persecución no seu posto de traballo. Escalofriante. É o chamado “mobbing” agora tamén coñecido por “acoso institucional”. Da o mesmo o nome que se emprega para designar a enfermidade, porque os síntomas son sempre os mesmos. A vítima comeza a sentir falla de autoestima, sigue con problemas musculares, dor da cabeza, perda de memoria, fatiga crónica e remata na depresión. ¿Cántas persoas están de baixa laboral por esta situación?. ¿Qué gaña a empresa con individuos que se empeñan en converterlo medio laboral nun inferno?. En ocasións, a súa propia frustración levaos a desafogarse nos traballadores dependentes de menor rango profesional. Hai tamén casos de medo a eficacia allea que pode poñer en evidencia a ineptitude do acosador. Outras veces respóndese a formas que procuran unha redución fraudulenta do cadro de persoal. As vítimas tenden a reaccionar de dúas formas: ou ben enferman e abandonan ou sométese e tragan con todo. Obxectivo sindical: desterrar este modo de comportamento da vida laboral.